

des i den situation, hvor oprindelseslandet ikke ønsker at udlevere barnet, såfremt den endelige afgørelse ikke træffes i dette land. Den problemstilling, der er nævnt i pkt. 5.1.1.1., om ændringer i barnets eller de ansøgende adoptivforældres forhold i perioden, indtil den danske adoptionsbevilling er udstedt, opstår imidlertid ikke, fordi landet ikke ønsker at udlevere barnet, men fordi landet rent faktisk udleverer barnet.

Hensigten med adoptionslovens § 1, stk. 2, om tilbagevirkende kraft for den danske adoptionsbevilling, var at afskaffe den mellempriode fra ankomsten til Danmark til udstedelsen af adoptionsbevilling, hvor adoptivbarnet retligt er uden forældre. Dette formål er imidlertid ikke fuldt ud opnået, fordi der kan ske ændringer i forældrenes eller barnets forhold, der gør, at en adoptionsbevilling ikke kan udstedes.

Hvis en af forældrene f.eks. dør i tidsrummet fra afgørelsen i oprindelseslandet og indtil, der udstedes en dansk bevilling, vil der ikke kunne udstedes en dansk bevilling, som kan tillægges tilbagevirkende kraft efter § 1, stk. 2.

Justitsministeriet finder, at den ovennævnte usikkerhed med hensyn til et udenlandsk adoptivbarns retsstilling i perioden indtil udstedelse af en dansk adoptionsbevilling bør afklares, således at adoptivforældrene så vidt muligt bliver barnets retlige forældre allerede fra tidspunktet for den udenlandske adoptionsafgørelse.

Den simpleste måde, dette kan ske på, vil efter Justitsministeriets opfattelse være at lovfæste en regel om, at udenlandske adoptionsafgørelser kan anerkendes i Danmark, hvis de er truffet i overensstemmelse med Haagerkonventionen af 1993.

En sådan bestemmelse synes ubetænkelig i de tilfælde, hvor afgørelsen om adoption er truffet med henblik på adoption af barnet direkte til Danmark. Herved vil de danske myndigheder efter konventionens artikel 17 (c) kunne sikre, at betingelserne for adoption er opfyldt på tidspunktet for adoptionens gennemførelse i det pågældende land. Dertil kommer, at det synes unødvendigt, at Danmark opretholder en ordening, hvorefter der udstedes dansk adoptionsbevilling i de tilfælde, hvor danske myndigheder m.v. har haft afgørende indflydelse på gennemførelsen af adoptionen i oprindelseslandet.

Hvor de danske adoptionsmyndigheder ikke har haft en sådan mulighed, bør det derimod fortsat for personer, der har bopæl i Danmark, kun være muligt at adoptere efter dansk lovgivning, jf. adoptionslovens § 28, stk. 1. Anerkendelse bør derfor kun ske, hvor adoptionen er gennemført i overensstemmelse med Haagerkonventionen, eller hvor danske myndig-

heder har haft en tilsvarende indflydelse på gennemførelsen af adoptionen.

Retsvirkningerne af anerkendelse af udenlandske adoptionsafgørelser vil være, at adoptionen er endelig, når den udenlandske afgørelse om adoption er truffet. Det indebærer, at adoptivforældrene er barnets retlige forældre allerede fra den udenlandske adoptionsafgørelse, og barnet er derfor bedre stillet end i dag, hvis en af forældrene dør. Det indebærer endvidere, at adoptionen er gennemført, også selv om det skulle vise sig, at barnet har en alvorlig sygdom, der ikke svarer til det, forældrene er godkendt til som adoptivforældre. Sådanne forhold vil således ikke - i modsætning til i dag - kunne føre til, at adoptionen ikke gennemføres, og at barnet derfor står uden forældre.

Justitsministeriet finder endvidere, at der bør indføres mulighed for at anerkende udenlandske adoptioner, der måtte være foretaget fra ikke-konventionslande, og hvor der har været en tilsvarende samarbejdsprocedure.

Der henvises i øvrigt til arbejdsgruppens rapport, side 42-45, og lovforslagets § 5, nr. 8.

Adoptionslovens § 1, stk. 2, der giver adoptionsbevillingen tilbagevirkende kraft fra barnets ankomst til Danmark, i de tilfælde, hvor der fortsat vil skulle udstede en dansk adoptionsbevilling, foreslås ikke ophævet. Der henvises til arbejdsgruppens rapport, side 45-46.

5.2. Genetablering af familiebandet til den oprindelige slægt for adopterede, der er fyldt 18 år

5.2.1. Gældende ret

Reglerne om adgangen til ophævelse af adoption og retsvirkningerne heraf findes i adoptionslovens kapitel 3, §§ 18-24.

Udgangspunktet er, at adoptivforholdet kan ophæves af justitsministeren, hvis adoptanten og den, der er adopteret, er enige herom, jf. § 18, stk. 1.

Retsvirkningen af ophævelse af adoption er som udgangspunkt alene, at retsvirkningerne af adoptionen mellem adoptivbarnet og adoptanten og dennes slægt bortfalder, jf. § 23, stk. 1. Ophævelsen af adoptivforholdet medfører således ikke, at de tidligere retsvirkninger i forhold til den oprindelige slægt genindtræder.

Er adoptivbarnet under 18 år, kan ophævelse finde sted, hvis adoptanten og adoptivbarnets biologiske forældre er enige derom, og ophævelsen er bedst for barnet, jf. § 18, stk. 2. Er barnet fyldt 12 år, kan ophævelse ikke ske uden barnets samtykke, jf. § 18, stk. 3. Praksis er imidlertid restriktiv, og ophævelse tillades